

[Arne Melchior]

mærket hånd hos den nuværende, men faktisk også hos eventuelt senere kommende afløser.

CD har næppe noget spørgsmål at forsinke udvalgsarbejdet med.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Hvis CD foreslår hele området overført til færdselsloven, vil jeg tilsige meget velvillig behandling fra SF i udvalget.

Jørgen Estrup (RV):

Hvis det er ånden i lovforslag nr. L 88, er vi også meget positive fra radikal side.

I det hele taget vil jeg sige, at en forenkling på dette område kan vi klart støtte. Det må være rimeligt, at en række af disse sager, som er rene bagatelsager, også behandles som sådanne, og vi er på dette som på andre områder helt af den overbevisning, at forsvaret ikke skal bruge større kanoner, end der er behov for.

Derfor er det yderst fornuftigt at tage fat på en ændring af de regler, der har været hidtil. Men så må jeg samtidig tilslutte mig nogle af de bemærkninger, som bl.a. hr. Jens Thoft kom med tidligere, for det må være rimeligt, inden vi lader et sådant lovforslag passere, at vi ved, hvad det er, vi giver ministeren bemyndigelse til.

Vi må være klar over, hvad det er for nogle færdselsregler, ministeren har i sinde at indføre. Vi må også vide noget om, hvad det er for nogle sanktioner, ministeren har i tankerne, og det går jeg så ud fra at vi kan få at vide enten i dag eller under udvalgsarbejdet. Hvis disse er fornuftige og i øvrigt også tager hensyn til, at en række af de »overtrædelser«, der kan være tale om på dette område, faktisk kan være af politisk karakter og derfor også må behandles som sådanne, er vi meget indstillet på at støtte lovforslaget.

Men det må være rimeligt, at der er gennemsigtighed. Det er jo ikke ligefrem et regelsæt, der bør være undergivet Forsvarets Efterretningstjeneste.

Glønborg (KRF):

Jeg skal på Kristeligt Folkepartis vegne sige, at vi ingen spøgelse ser i denne sag, men finder, at dette lovforslag er et oplæg til at få den slags ting klaret på rimelig og enkel vis. Så vi kan støtte forslaget.

Forsvarsministeren (Enggaard):

Jeg takker partierne for den overvejende tilslutning, som er givet til forslaget.

Det er helt rigtigt, som det er fremhævet af en række af ordførerne, at sigtet er en forenkling, og at sigtet er at skaffe et klart grundlag for, at politimestrene kan behandle de heldigvis kun forholdsvis få sager, der foreligger i forbindelse med dette problem.

Det er også rigtigt, at vi i dag ser, at indtil tre forskellige love tages i anvendelse af politimestrene i deres vurdering af, hvordan man skal kunne rejse tiltale imod folk, som overtræder gældende forbud. Og det er klart, at det er u hensigtsmæssigt.

Om det tidsmæssige forløb kan jeg sige, at det igennem en årrække har været et ønske fra Justitsministeriets side at få tilvejebragt denne større klarhed, og derfor foreligger der ikke nogen tilknytning hverken til Golfkrisen eller til kvindelejren i Ravnstrup eller andre konkrete situationer inden for de senere års historie, men alene de hensyn, som jeg har beskrevet her.

Jeg havde i øvrigt lykkeligt glemt kvindelejren i Ravnstrup, så jeg takker for, at jeg er blevet erindret om, at der også har været et sådant intermezzo inden for de senere år.

Hr. Helge Adam Møller beskrev rigtigt, at grundlaget i dag er en lovgivning fra efteråret 1940. Og det siger i virkeligheden en hel del om udgangspunktet her; det er en krigstidslovgivning, som man dengang fandt det fornødent at gennemføre, men som tiden vel efterhånden må være kommet til at vi får afløst af et andet retsgrundlag.

Jeg skal i udvalget meget gerne, såfremt man ønsker det, belyse de spørgsmål, som har været rejst her med hensyn til, hvordan reglerne tænkes udformet, og hvordan livet omkring denne lovgivning i øvrigt kan tænkes at blive. Jeg tror, det vil være rigtigt, at der her er et skriftligt grundlag i form af spørgsmål og svar, sådan at selv de mest kritiske af ordførerne i dag vil kunne føle sig betrygget, i det øjeblik vi når frem til anden og tredje behandling af dette forslag, hvad jeg håber på at vi gør.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg undrer mig over, at ministerens ører kan høre noget så forskelligt fra det, jeg hørte under denne behandling.